

รูปแบบแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียน

พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา*

THE YOUTHS' MOTIVATION MODEL FOR FURTHER STUDY IN
PHRAPARIYATTIDHAMMA SCHOOL, GENERAL EDUCATION DIVISION

พระอาโซ เสี้ยกัง (มาเยอะ)

Phra Arso Siakang (Mayoe)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

E-mail: suriya5179@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา 3) เพื่อเสนอรูปแบบแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานวิธีคือ การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการแจกแบบสอบถามกับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จำนวน 331 รูป วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 12 รูป/คน และการสนทนากลุ่มโดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 11 รูป/คน ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสถาบัน

---

* Received 13 February 2019; Revised 31 March 2019; Accepted 31 March 2019.

ด้านความสำเร็จ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ การพัฒนารูปแบบการจูงใจโดยสร้างภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพในการจัดการศึกษา และสร้างความมั่นใจเรื่องคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคมต้องให้บุคคลที่มีชื่อเสียง และเป็นแบบอย่างที่ดี หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จที่เป็นผลผลิตที่เป็นรูปธรรมจากโรงเรียนเป็นคนที่สร้างความเชื่อมั่น และมั่นใจในศักยภาพการจัดการศึกษา ปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้มีความพร้อม มีความสะดวกเหมาะสม และเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ มีคุณภาพ และได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม แสดงให้เห็นจุดเด่นที่สำคัญคือการให้การสนับสนุนทุกอย่างโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สร้างทัศนคติที่ดีให้เยาวชน เล็งเห็นถึงความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของการศึกษา พัฒนารูปแบบให้มีความทันสมัย หลากหลาย น่าสนใจ ชัดเจน น่าเชื่อถือ และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย สร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ และความมั่นใจให้ครอบครัว และสังคมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ปลุกฝังให้เยาวชนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในพระพระพุทธศาสนาความเป็นสมณะ และสนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และให้โอกาสพัฒนาศักยภาพจากการสนับสนุนของโรงเรียนทั้งคนที่กำลังศึกษาอยู่ หรือคนที่ต้องการจะศึกษาต่อในระดับสูงหลังจบการศึกษา อีกด้วย

รูปแบบแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา คือ ISEIS2P2FO Model ได้แก่ สถาบัน ความสำเร็จ สภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอน เศรษฐกิจและสังคม เหตุผลส่วนตัว การประชาสัมพันธ์ ครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความมีศรัทธาและโอกาสทางการศึกษา

คำสำคัญ: รูปแบบแรงจูงใจ, การศึกษาต่อ, เยาวชน, โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

Abstract

The objectives of this research were; 1) to study state of motivation in further study of the youths in Phrapariyattidhamma School, General Education

Division, 2) to develop a model of further study motivation of the youths in Phrapariyattidhamma School, General Education Division, 3) to propose the model of further study motivation of the youths in Phrapariyattidhamma School, General Education Division. The mixed research methods were used in the study. The quantitative data were collected by questionnaires from 331 students studying in Matthayom 1-6 in Phrapariyattidhamma School, General Education Division, and the analyzed by mean, percentage and standard deviation. The qualitative data were obtained by in-depth interviews with 12 key-informants and focus group discussions with 11 key-informants, and then analyzed by content analysis.

The research results found that;

The state of motivation in further study of the youths in Phrapariyattidhamma School, General Education Division was at a high level overall. The maximum level was on school achievement, followed by school environment, teaching and learning system, economic and personal reasons, public relations and family and individuals concerned respectively. The development of a motivation model be done by building good image, educational management potential, educational quality, good and successful alumni, pleasurable environment and atmosphere, positive attitude among the youths in education, and trust and confidence of students' parents and guardians. Furthermore, the school must implant the faith in Buddhism to students and encourage them to be studious and develop themselves gradually and continuously.

The research results could be synthesized into the "ISEIS2P2FO Model" referring to Institution, Success, Environment, Teaching and Learning Management, Economic and Society, Personal Reason, Public Relations, Family and Concerned Individuals, Faith and Educational Opportunity.

Keywords: Motivation Model, Further Study, Youth, Phrapariyattidhamma School, General Education Division.

บทนำ

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์เป็นการศึกษาที่รัฐกำหนดให้มีขึ้นตามความประสงค์ของพระสงฆ์มีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากการจัดตั้งโรงเรียนบาลีมัธยมศึกษา และบาลีวิสามัญศึกษา สำนักเรียนวัด กล่าวคือ ภายหลังจากที่การศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง 2 แห่ง คือ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และ สภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2432 และ พ.ศ. 2489 ตามลำดับ ได้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นทางมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจึงได้จัดแผนกมัธยมขึ้นมา เรียกว่า โรงเรียนบาลีมัธยมศึกษา กำหนดให้การเรียนบาลี นกธรรม และความรู้ชั้นมัธยม โดยรับผู้ที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อมาเมื่อโรงเรียนบาลีมัศึกษานี้ได้แพร่ขยายออกไปยังต่างจังหวัดหลายแห่งมีพระภิกษุ และสามเณรเรียนกันมาก ทางคณะสงฆ์โดยองค์การศึกษาจึงได้กำหนดให้เรียกโรงเรียนประเภทนี้ใหม่ว่า โรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษาสำนักเรียนวัด โดยมีมติ คณะสังฆมนตรีและกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ออกระเบียบกระทรวงให้โรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษาสำนักเรียนวัดนี้เปิดทำการสอบสมทบในชั้นตัวประโยค คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมา และเมื่อสอบได้แล้วก็ยังคงจะได้รับประกาศนียบัตร จากกระทรวงศึกษาธิการอีกด้วยจึงทำให้พระภิกษุ และสามเณรนิยมเรียนกันมากขึ้น โรงเรียนประเภทนี้จึงแพร่หลายออกไปยังจังหวัดต่างๆ อย่างกว้างขวางจนทำให้ทางการคณะสงฆ์เกรงว่าการศึกษารวม และบาลีจะเสื่อมลงเพราะพระภิกษุ และสามเณรต่างมุ่งศึกษาวิชาทางโลกมากไปเป็นเหตุให้ต้องละทิ้งการศึกษารวมและบาลี แต่ทางการคณะสงฆ์ก็ยังพิจารณาเห็นความจำเป็นของการศึกษาวิชาในทางโลกอยู่ดั่งนั้น แม่กองบาลีสนามหลวง พระธรรมปัญญาบดี สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฟื้น ชุตินธโร) จึงได้ตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีขึ้นใหม่มีวิชาบาลีวิชาธรรม และวิชาทางโลก เรียกว่า บาลีศึกษาสามัญศึกษาและปริทัศน์ศึกษา และไปประกาศเมื่อ พ.ศ. 2507 พร้อมกับได้ยกเลิกระเบียบของคณะสังฆมนตรีว่าด้วยการศึกษาของโรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษา สำนักเรียน

วัดเสี้ย และกำหนดให้พระภิกษุ และสามเณรเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลีที่คณะสงฆ์ได้จัดขึ้นใหม่

ต่อมาพบว่าการตั้งสำนักเรียนตามแบบโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกบาลีใหม่นี้มีน้อย นักเรียนก็นิยมเรียนกันน้อยเพราะพระภิกษุ และสามเณรส่วนใหญ่ยังพอใจที่จะเรียนโดยได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการอยู่ ดังนั้นนักเรียนในโรงเรียนดังกล่าวจึงได้พากันเข้าชื้อกันเป็นนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ของวัด ซึ่งตั้งขึ้นโดยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการบ้าง สัมครสอบเทียบบ้าง เข้าเป็นนักเรียนผู้ใหญ่บ้าง ทำให้การศึกษาของคณะสงฆ์ในช่วงนี้ระยะนั้นเกิดความสับสนเป็นอันมาก (กองพุทธศาสนศึกษา, 2553) ขณะเดียวกันได้มีผู้แทนราษฎรได้ยื่นเรื่องขอให้กระทรวงศึกษาธิการเปิดการสอบสมทบในชั้นตัวประโยคให้แก่พระภิกษุ และสามเณร แต่กรมการศาสนาร่วมกับกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาลงความเห็นร่วมกันว่าควรจะต้องตั้งโรงเรียนขึ้นประเภทหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของพระภิกษุ และสามเณรโดยให้เรียนทั้งวิชาธรรม และวิชาสามัญศึกษาควบคู่กันไปโดยไม่มีการสอบสมทบ แต่ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการสอบเอง และโดยพระปรารภของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก (จวน อุฏฐายีมหาเถระ) “การศึกษาทางโลกเจริญหน้ามากขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงของโลกการศึกษาพระปริยัติธรรม ก็จำเป็นต้องอนุวัตไปตามความเปลี่ยนแปลงของโลกบ้าง จึงเห็นสมควรที่จะมีหลักสูตรในการเรียนพระปริยัติธรรมเพิ่มขึ้นอีกแผนกหนึ่ง คือ หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาทั้งนี้เพื่อให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งทางโลก และทางธรรมควบคู่กันไป” กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2514 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2535-พ.ศ.2545 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษาในโรงเรียนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักร และฝ่ายบ้านเมือง คือ ทางฝ่ายศาสนจักรก็จะได้ศาสนทายาทที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริงเป็นผู้ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ดำรงอยู่ในสมณธรรมสมควรแก่ภาวะ สามารถธำรงและสืบต่อพระพุทธศาสนาให้เจริญสถาพรต่อไป และเมื่อพระภิกษุ และสามเณรเหล่านี้ลาสิกขาบทไปแล้วก็สามารถเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาของรัฐได้ หรือเข้ารับราชการสร้างประโยชน์ให้ก้าวหน้าให้แก่ตนเอง และบ้านเมืองสืบต่อไปด้วยเช่นกันในระยะเริ่มแรกมีเจ้า

อาวาส 51 แห่ง รายงานเสนอจัดตั้งต่อกรมการศาสนาเดิมนั้นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสังกัดกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และศึกษาหลักสูตรพระปริยัติธรรม (บาลี, ธรรมวินัย และศาสนปฏิบัติ) ภายใต้กฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2548 ลงนามโดย นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2548 (กองพุทธศาสนศึกษา, 2553)

การศึกษาเป็นเรื่องที่ได้รับการยอมรับ และให้ความสำคัญในฐานะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข การศึกษาเป็นเทคนิค หรือเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม เจตคติ และวัฒนธรรมในสังคมทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ และสังคมโลก อย่างไรก็ตามการถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และค่านิยมตลอดจนวัฒนธรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมทุกอย่างด้านการศึกษาได้ถูกดำเนินการโดยสถาบันและองค์การต่าง ๆ ด้วยแนวทางและยุทธวิธีที่แตกต่างกัน หรืออาจจะกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในองค์การและช่วยให้การดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมเกิดจากการบริหารการศึกษา (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2548) การจัดการเรียนการสอนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษามีจำนวนเยาวชนที่เข้ามาเรียนลดน้อยลง (กลุ่มการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติ แผนกสามัญศึกษา, 2560)

ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบแรงจูงใจที่จะสร้างแรงจูงใจเยาวชนเข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษามากขึ้น เพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษารวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้เยาวชนได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่มีฐานะยากจนได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาหาความรู้ทั้งทางโลก และทางธรรมเพื่อให้เยาวชนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนดังกล่าวนี้ได้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้นสำหรับการเป็นทรัพยากรบุคคลที่ดี มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา
3. เพื่อเสนอรูปแบบแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1.1 การแจกแบบสอบถาม ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่เป็นพระภิกษุ หรือสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 6 จังหวัดเชียงราย จำนวน 2,344 รูป (กลุ่มการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติ แผนกสามัญศึกษา, 2560)

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่เป็นพระภิกษุ หรือสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และเหตุผลที่ผู้วิจัย เลือกประชากร และกลุ่มตัวอย่างเพียง 10 โรงเรียนจาก 20 โรงเรียนเท่านั้น เนื่องจากภูมิประเทศ บริบท และการจัดการศึกษาที่มีความคล้ายคลึงกันอาจจะแตกต่างกันก็เพียงมีกลุ่มสาระการเรียนรู้บางกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นวิชาเสริมที่มีความแตกต่างกันเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 331 รูป (Krejcie and Morgan, 1970)

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1.2.1 การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารที่เป็นผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา และครูที่เป็นทั้งบรรพชิต และฆราวาสที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่เป็นพระภิกษุหรือสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นผู้

ที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล รวมทั้งด้านต่างๆ ในโรงเรียนดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกผู้บริหาร และครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ จำนวนทั้งหมด 12 รูป/คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1.2.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านแรงจูงใจ หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ด้านการศึกษา หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ด้านโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา และผู้บริหาร และครูโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสนทนากลุ่ม จำนวน 11 รูป/คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดสภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.1.2 กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.1.3 ออกแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามเบื้องต้น

2.1.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไข

2.1.6 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

2.1.7 ขอนหนังสือจากคณะเพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ (IOC)

2.1.8 นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไขให้สมบูรณ์

2.1.9 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการแจกจริงซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

2.1.10 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างจริง

2.1.11 เก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เพื่อพัฒนารูปแบบการจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาโดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

2.2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการออกแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร และครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.2.3 ออกแบบแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร และครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.2.4 สร้างแบบสัมภาษณ์จากกรอบแนวคิดในการออกแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร และครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา

2.2.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วปรับปรุงแก้ไข

2.2.7 นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้ง

2.2.8 นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.3 แนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม เป็นแนวคำถามเพื่อพัฒนารูปแบบการจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาโดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 สร้างแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 นำแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

2.3.3 นำแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษามาแล้วปรับปรุงแก้ไข

2.3.4 นำแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปสนทนากลุ่ม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรดุขฎฐิบัณฑิตเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

3.1.2 ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรดุขฎฐิเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อแจกแบบสอบถามนักเรียน

3.1.3 นำหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพร้อมแบบสอบถามไปขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

3.1.4 ไปเก็บแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.1.5 นำแบบสอบถามที่เก็บมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง

3.1.6 นำแบบสอบถามที่ถูกต้องมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.2 การสัมภาษณ์ (Interview) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์

3.2.2 นำหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์ และเอกสารที่จำเป็นเกี่ยวกับการวิจัยนำไปมอบให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง

3.2.3 ให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการให้สัมภาษณ์

3.2.4 เดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัน เวลา และสถานที่ที่นัดหมาย

3.2.5 เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ด้วยการจดบันทึก ภาพนิ่ง และบันทึกเสียง

3.3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3.3.1 ผู้วิจัยดำเนินการนำเสนอผลการวิจัยด้วยการอภิปราย

- 3.3.2 ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์
- 3.3.3 จัดบันทึกข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง
- 3.3.4 บันทึกภาพเคลื่อนไหวและภาพนิ่ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผลการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับสภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

- 4.2.1 การวิเคราะห์เอกสารใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
- 4.2.2 การสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปผลตามแบบสัมภาษณ์
- 4.2.3 การสนทนากลุ่มใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปผลการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พบว่า

สภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านความสำเร็จด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พบว่า

2.1 สร้างภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของการจัดการศึกษา สร้างความมั่นใจ ความเชื่อมั่นเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม

2.2 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้มีความพร้อม ความสะดวก ความเหมาะสม และเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

2.3 จัดการศึกษาให้มีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ มีคุณภาพ และจัดการศึกษาให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษามีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับของสังคม

2.4 ต้องแสดงให้เห็นจุดเด่นที่สำคัญที่ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาโดยให้การสนับสนุนทุกอย่างไม่มีค่าใช้จ่ายใดเพื่อให้ผู้ปกครองและเยาวชนไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่าย

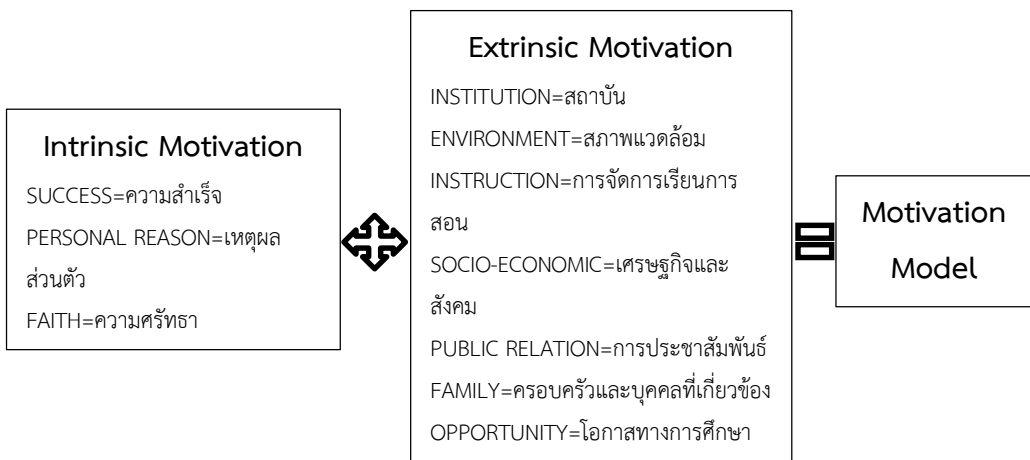
2.5 สร้างทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาเพื่อให้เยาวชนเล็งเห็นถึงความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของการศึกษา พัฒนารูปแบบให้มีความทันสมัย มีความหลากหลายมีความน่าสนใจ ชัดเจน มีความน่าเชื่อถือ และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย

2.6 สร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ และสร้างความมั่นใจให้ครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน

2.7 ต้องปลูกฝังให้เยาวชนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในพระพระพุทธศาสนา และความมีสมณสาธูปที่ดีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่เยาวชน

2.8 ต้องสนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ให้โอกาสพัฒนาศักยภาพจากการสนับสนุนของโรงเรียนรวมทั้งสนับสนุนคนที่ต้องการจะศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

3. ผลการเสนอรูปแบบแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

ISEIS2P2FO MODEL

การอภิปรายผล

สภาพแรงจูงใจในการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านความสำเร็จ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านครอบครัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

1. ด้านสถาบัน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นที่รู้จักได้รับการยอมรับจากคนในสังคมสอดคล้องเมธาวิ สุขปาน (เมธาวิ สุขปาน, 2556) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน: กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี พบว่า เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงสอดคล้องกับกอบพร นิยมราษฎร์ (กอบพร นิยมราษฎร์, 2553) ได้วิจัยเรื่องการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิทยาการจัดการสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า สถาบันมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับสอดคล้องกับศิริโกกล่อม ศิริโกกล่อม (ศิริโกกล่อม ศิริโกกล่อม, 2556) ได้วิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 พบว่า สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

2. ด้านความสำเร็จ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ระดับมาก คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีทักษะมีความรู้ ความสามารถสอดคล้องกับรณชัย คงกะพันธ์ (รณชัย คงกะพันธ์, 2553) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ต และพังงา พบว่า มีทักษะอาชีพตามสาขาที่เรียน

3. ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมเหมาะต่อการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับเตือนใจ อารีโรจนนุกูล (เตือนใจ อารีโรจนนุกูล, 2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ พบว่า สภาพแวดล้อมที่ดีภายในสถานศึกษาที่จะไปศึกษาต่อสอดคล้องกับศศิวิมล แสนเมือง (ศศิวิมล แสนเมือง, 2554) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า มีบริการอินเทอร์เน็ตไร้สายอย่างทั่วถึงในมหาวิทยาลัย

4. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียนสอดคล้องกับสอดคล้องกับรณชัย คงกะพันธ์ (รณชัย คงกะพันธ์, 2553) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา พบว่า มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างเหมาะสม

5. ด้านเศรษฐกิจ และสังคม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ได้แก่ นักเรียนเลือกศึกษาต่อเพราะต้องการลดภาระของผู้ปกครองในการส่งเรียนต่อในระดับสูง สอดคล้องกับ จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ, 2555) ได้วิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพในอนาคตสอดคล้องกับ เตือนใจ อารีโรจนนุกูล (เตือนใจ อารีโรจนนุกูล, 2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ พบว่า เลือกเรียนเพราะสภาพเศรษฐกิจทางบ้านของผู้ปกครอง

6. ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับจุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ, 2555) ได้วิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า สร้างความมั่นใจ และความภาคภูมิใจให้กับตนเองสอดคล้องกับเมธาวิ สุขปาน (เมธาวิ สุขปาน, 2556) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน: กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรีพบว่า ตัวนักเรียนอยากเรียนเป็นความชอบ และความถนัดส่วนตัวสอดคล้องกับเตือนใจ อารีโรจนนุกูล (เตือนใจ อารีโรจนนุกูล, 2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ พบว่า เลือกเรียนตามเป้าหมายของตนเองที่ตั้งไว้ในอนาคต

7. ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนสอดคล้องกับรณชัย คงกะพันธ์ (รณชัย คงกะพันธ์, 2553) ได้วิจัยเรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ต และพังงา พบว่า มีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนได้ทำงานระหว่างเรียน

8. ด้านครอบครัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า ความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ได้แก่ รุ่นพี่แนะนำให้เข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาสอดคล้องกับจุฑามาศ ชูจินดาและคณะ (จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ, 2555) ได้วิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า บิดา มารดา และผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อสอดคล้องกับเมธาวิ สุขปาน (เมธาวิ สุขปาน, 2556) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน: กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี พบว่า ได้รับการชักชวนจากเพื่อนสอดคล้องกับกอบพร นิยมราษฎร์ (กอบพร นิยมราษฎร์, 2553) ได้วิจัยเรื่องการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ และภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า สมาชิกในครอบครัวให้การสนับสนุนสอดคล้องกับรณชัย คงกะพันธ์ (รณชัย คงกะพันธ์, 2553) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา พบว่า เลือกเรียนเพราะเห็นความสำเร็จของผู้ที่จบการศึกษา

สรุปผล

สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการจูงใจให้เยาวชนเข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาที่ต้องส่งเสริมด้านสถาบัน ความสำเร็จ สภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอน เศรษฐกิจ-สังคม เหตุผลส่วนตัวให้ดียิ่งกว่าเดิม และต้องพัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้มีความทันสมัยมีความหลากหลาย มีความน่าสนใจมีการสื่อสารอย่างชัดเจน มีความน่าเชื่อถือสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย ต้องสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ และสร้างความมั่นใจให้ครอบครัว และบุคคลที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น และพัฒนารูปแบบการจูงใจโดยสร้างความน่าสนใจ ทศนคติที่ดี ความเชื่อมั่น ความมั่นใจ ความไว้วางใจ และแสดงให้เห็นถึงความสำคัญเห็นคุณค่า และเห็นประโยชน์ของการศึกษาโดยนำ SEIS2P2FO Model มาใช้ในการจูงใจให้เยาวชนเข้ามาศึกษามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีการวิจัยเพื่อหาแนวทางในการจูงใจ
- 1.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบัน และบุคลากรในโรงเรียนเพื่อสร้างความเลื่อมใสศรัทธาและความมั่นใจให้กับสังคมไว้วางใจในการจัดการศึกษา
- 1.3 ผู้บริหารควรมีนโยบายการประชาสัมพันธ์เชิงรุกโดยเน้นการทำความเข้าใจและสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ปกครองในการจูงใจให้เยาวชนเข้ามาศึกษาต่อโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา
- 1.4 ผู้บริหารควรมีนโยบายเรื่องทุนการศึกษาให้ผู้สำเร็จการศึกษาแล้วได้ศึกษาต่อในระดับสูงควรนำผลการศึกษาวินิจฉัยไปดำเนินการในการสร้างแรงจูงใจของเยาวชนให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยหาวิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจ และการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาให้เป็นที่แพร่หลายให้เป็นที่รู้จักของสังคม
- 2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยให้ครอบคลุมทุกด้าน และพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติ แผนกสามัญศึกษา. (2560). *ข้อมูลการจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติแผนกสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2560 (ครั้งที่ 1)*. กองพุทธศาสนศึกษา: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กองพุทธศาสนศึกษา. (2553). *แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ การพัฒนาการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา พ.ศ.2553-พ.ศ.2562*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กอบพร นิยมราษฎร์. (2553). *การตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิทยาการจัดการ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต: คณะวิทยาการจัดการ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ. (2555). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- เตือนใจ อารีโรจนนุกุล. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต: วิทยาลัยสถาบัน: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- เมธาวี สุขปาน. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนกรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รณชัย คงกะพันธ์. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ศศิวิมล แสนเมือง. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: นครราชสีมา.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2548). *การวิเคราะห์งานวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศรินภา ศรีโคกล่าม. (2556). *แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2555*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิฑู.
- Krejcie and Morgan. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities Educational and Psychological Measurement*.